

Een uurtje dat verschil maakt

Een boekje lezen. Samen een tekening maken. Een spelletje memory. Of koekjes bakken aan de keukentafel. Het lijken kleine dingen. Maar juist in die gewone momenten gebeurt iets belangrijks: een kind ontdekt nieuwe woorden, krijgt plezier in taal en voelt dat er iemand speciaal voor hem of haar komt.

Iedere week gaan vrijwilligers van de VoorleesExpress bij een gezin thuis langs om voor te lezen. Marie-Christine en Jeanine zijn twee van hen.

Marie-Christine kwam twintig weken lang iedere woensdagmiddag bij een gezin met twee kinderen uit Congo. Ze begon met een mooi prentenboek of verhaal. Daarna praatten ze erover, stelde ze vragen, deden ze taalspelletjes en maakten de kinderen iets wat bij het verhaal paste.

Jeanine leest iedere week voor aan een meisje van vijf. Ze neemt drie of vier boeken mee uit de bibliotheek. Haar voorleeskind is snel afgeleid, maar houdt wél van tekenen. Dus werd tekenen onderdeel van het voorleesuurkje. Na het lezen tekent ze iemand uit het verhaal. En halverwege? Dan is het tijd voor een spelletje. Vaak memory.

Want voorlezen hoeft niet alleen stilzitten met een boek op schoot te zijn. Taal leer je ook door te praten, te tekenen, te spelen en samen plezier te maken.

“Daar doe je het voor”

Voor Marie-Christine was het enthousiasme van de kinderen iedere week opnieuw bijzonder. De gezichtjes als ze binnenkwam. De knuffel wanneer ze weer naar huis ging. Een moeder die vertelde hoe blij ze met haar komst was. Na twintig weken vond het hele gezin het jammer dat de voorleesmiddagen stopten.

Jeanine herkent dat gevoel. Ook zij wordt enthousiast ontvangen. Zelfs op een middag waarop haar voorleeskind moe is na een lange schooldag en eigenlijk even nergens zin in heeft.

Wat ze ervoor terugkrijgt? **“Energie, contact, het gevoel nuttig te zijn en warmte.”**

Marie-Christine ervaart hetzelfde. Zij werkte vroeger als kleuterjuf en ontdekt bij de VoorleesExpress dat ze haar ervaring en liefde voor kinderen opnieuw kan inzetten. Boeken uitzoeken, een spelletje bedenken, iets creatiefs voorbereiden: ze geniet er zelf minstens zo veel van.

Meer dan leren lezen

Natuurlijk draait de VoorleesExpress om taal. Kinderen vergroten spelenderwijs hun woordenschat en raken vertrouwd met boeken en verhalen. Maar er gebeurt meer.

Tijdens het voorlezen ontstaat contact. Met het kind, maar ook met ouders. Er wordt gepraat en gelachen en mensen leren elkaar kennen. Marie-Christine nodigde het gezin rond Valentijnsdag zelfs bij haar thuis uit. Samen met de moeder en de kinderen bakte ze koekjes. Zo groeit een voorleesuurtje soms uit tot iets veel groters: aandacht, vertrouwen en verbinding.

En die extra aandacht is waardevol. Niet ieder kind krijgt thuis of op school dezelfde mogelijkheden om veel met taal bezig te zijn. Een vrijwilliger heeft wél de tijd om rustig naast één kind te gaan zitten. Om nog een keer een woord uit te leggen. Om een vraag te stellen. Of om dat boek even dicht te doen en samen een tekening te maken.

Taal helpt je om mee te doen

Jeanine verwoordt waarom die aandacht ertoe doet. Lezen en een goede woordenschat heb je niet alleen nodig op school. Je hebt taal nodig om elkaar te begrijpen, een nieuwsbericht of handleiding te lezen, een opleiding te volgen en later je werk te kunnen doen.

Taal helpt je om mee te doen. Daarom hopen Marie-Christine en Jeanine vooral dat kinderen ontdekken dat lezen en taal leuk kunnen zijn. Dat het gemakkelijker wordt. Dat ze zelfvertrouwen krijgen en ervaren: ik kan dit.

Daarmee draagt één vrijwilliger, één middag per week, bij aan iets veel groters: kinderen meer kansen geven en ervoor zorgen dat zij later gemakkelijker hun plek kunnen vinden in de samenleving.

De kracht zit in het doen

Zonder vrijwilligers zou de VoorleesExpress niet bestaan. Maar je hoeft geen onderwijservaring te hebben zoals Marie-Christine. Je hoeft ook geen taalexpert te zijn. Liefde voor lezen en kinderen, aandacht en een beetje tijd brengen je al een heel eind.

Marie-Christine zegt het heel eenvoudig: **“Als je van kinderen en taal houdt: doen! Het is zulk dankbaar werk.”** En volgens Jeanine hoeft tijd geen grote drempel te zijn. Haar voorleesuurtje kost maar een uur per week.

Dat is misschien wel de kracht van doen in zijn meest eenvoudige vorm. Je hoeft niet meteen de wereld te veranderen. **Je kunt beginnen met één kind, één boek en één uur aandacht.**

En juist dat ene uur kan voor een kind het begin zijn van meer plezier in taal, meer zelfvertrouwen en makkelijker mee kunnen doen. **Begin gewoon. Want iets kleins doen voor een ander kan uiteindelijk een groot verschil maken.**

Ben je ook geïnteresseerd in vrijwilligerswerk bij de Bibliotheek Wassenaar? Kijk dan op WassenaarDoet.nl.